

Můj Bo - že, Te - be hned v ji - tře hle - dám.

Ve jmé - nu tvém k ne - bi ru - ce zve - dám.

Při - viň mne k so - bě bliž, ztiš mo - je

sr - dce, ztiš, kra - luj v něm sám!

2. Byť srdce zkrušila bolest dravá, / má duše zraněná do krvava,
/: od Tebe z výsosti tvou pomoc v tichosti / očekává. :/
3. Před Tebou prchají nepokoje. / Na srdci tvém tichnou všechny
boje. /: V jekotu bouře zlém ukryj mne v stínu svém / křídlo
tvoje. :/

---

*Hospodine,
ty můj hlas uslyšíš zrána,
ráno ti připravím oběť
a budu čekat.*

Ž 5,4